SVEUČILIŠTE U ZAGREBU FAKULTET ELEKTROTEHNIKE I RAČUNARSTVA

ZAVRŠNI RAD br. 2324

Orthobalancer: aplikacija za kreiranje skupova bioloških vrsta usporedive taksonomijske širine

Ivan Slijepčević

Umjesto ove stranice umetnite izvornik Vašeg rada.

Da biste uklonili ovu stranicu obrišite naredbu \izvornik.

zahvale

SADRŽAJ

Popis slika Popis tablica		V	
		vi	
1.	Uvod	1	
2.	Teoretski uvod	2	
	2.1. Homologija proteina	2	
3.	Podaci	3	
4.	Metode	4	
5.	Implementacija	5	
	5.1. Cjevovod	5	
	5.2. tax	10	
	5.3. server	10	
6.	Rezultati	11	
7.	Zaključak	12	
Li	Literatura		

POPIS SLIKA

5.1.	Protok podataka kroz cjevovod.	Prikazuju se podaci rađe nego filtri	
	radi boljeg uvida u rad cjevovoda		6

POPIS TABLICA

1. Uvod

2. Teoretski uvod

kljucna uloga proteina srodnost / evolucija / otkrivanje

2.1. Homologija proteina

Homologija u biološkom smislu predstavlja slične osobine među vrstama na različitim razinama organizacije života, poput organa, tkiva, stnice ili molekule. Homologne osobine uočene među jedinkama različitih vrsta obično upućuju na zajedničke pretke tih vrsta u evoluciji. Međutim, u molekularnoj biologiji termin homolog se često koristi i za naznačavanje sličnosti. bez obzira na genetsko srodstvo [1]

Za homologne sekvence proteina kažemo da su ortologne kad su direktni potomci neke sekvence u zajedničkom pretku, bez da su prošle duplikaciju gena. Drugim riječima, ortologne sekvence se mogu naći u jedinkama različitih vrsta, a obavljaju istu funkciju u svim tim vrstama. Paralogne sekvence su homologne sekvence koje su nastale od dvije različite kopije nekog gena koji je prošao kroz proces duplikacije gena u nekom zajedničkom evolucijskom pretku. Paralozi se mogu naći u jedinkama jedne ili više vrsta te obavljaju slične funkcije.

chart ortho-para ideja...

3. Podaci

s FASTA formatu blast nr baza taxonomy baza ulaz izlaz

4. Metode

```
pipeline neki dijagram za pipeline (sequence / activity / state)
tax dio pseudokod
neki sequence dijagram za sve
izlaz
(prebaciti u neki teex file za server) server slike (ulaz, zamjenjivi, izvršavanje, kraj, error)
```

5. Implementacija

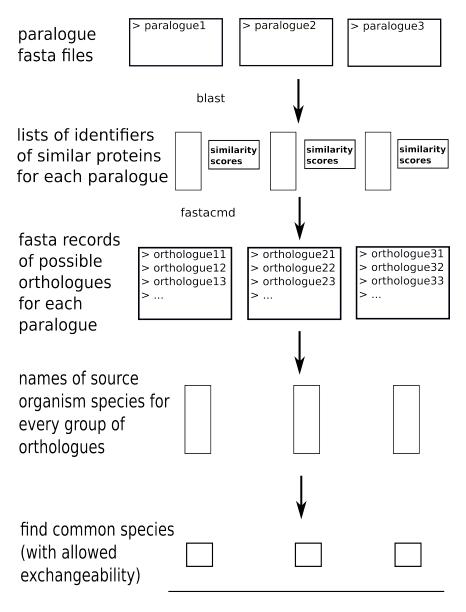
Aplikacija je pisana u programskom jeziku Python verzije 2.7. Aplikacija se dijeli u nekoliko zasebnih cjelina. U središtu aplikacije nalazi se cjovovod koji poziva alate poput BLAST-a i fastacmd-a za komuniciranje sa NCBI-jevom neredundantnom bazom, zatim dio aplikacije za odabir i balansiranje vrsta na taksonomskom stablu te alat mafft za poravnanje sekvenci. Pored cjevovoda implementirana je web aplikacija kao korisničko sučelje za cijeli program. Web aplikacija je implementirana koristeći Flask microframework, dok su operacije na klijentskoj strani implementirane u javascriptu uz korištenje biblioteke jQuery.

5.1. Cjevovod

Cjevovod je arhitektonski programski obrazac u kojem prolaze kroz filtre koji su postavljeni jedan za drugim. Time se simulira jedan tok koji ulazne podatke transformacijom kroz filtre generira izlazne podatke. U ovome projektu cjevovodna arhitektura je samo logički kostur koji se enkapsulira unutar razreda *Pipeline*. Iako je u začetku razvoja aplikacije svaki filter bio zaseban proces, vrlo ubrzo je ustanovljeno kako većina filtera generira podatke koji su potrebni na raznim mjestima u cijeloj aplikaciji te se činilo lakše imati sve podatke u memoriji pojedinog cjevovoda. To je omogućilo da razred *Pipeline* naslijedi razred *Thread* iz modula *threading* te se može pozivati kao zasebna dretva.

Tok cjevovoda se može vidjeti na slici 5.1. Ulaz u cjevovod predstavljaju paralogni proteini u FASTA formatu koje zadaje korisnik. Ti se podaci zadaju pri stvaranju objekta *Pipeline* kako bi se mogli zapisati na disk u direktorij vezan za instancu *Pipeline-a*. Stvarni objekt kojeg prima konstruktor *Pipeline-a* je rječnik prilagođen uporabi servera, što je detaljnije opisano u odjeljku 5.3.

Pri pokretanju cjevovoda za svaku se od unesenih sekvenci stvara objetk razreda ProteinHolder prilikom čega se obavljaju pozivi filtara nezavisnih za svaku pojedinu sekvencu. Prvi filter koji se koristi je alat BLAST te je izveden kao poziv zasebnog

create an alignment of sequences from common species

Slika 5.1: Protok podataka kroz cjevovod. Prikazuju se podaci rađe nego filtri radi boljeg uvida u rad cjevovoda

izvršnog programa blastall na sljedeći način:

blastall -p blastp -i <ular-FASTA> -d <nr-baza> -m 8 -a

 troj-dretvi>

Argument p s parametrom *blastp* označava programu da se koristi algoritam za uspoređivanje jedne ulazne sekvence amino kiselina sa bazom proteinskih sekvenci. S argumentom i se zadaje put do ulazne datoteke s FASTA sekvencom. Nadalje, argument d prima put na disku do NCBI-jeve nereduntantne baze sekvenci koja je prethodno

formatirana za pretraživanje sekvenci u FASTA formatu. Argument *m* određuje format ispisa koji generira *blastall*, a parametar 8 označava tabularni ispis bez dodatnih komentara koji je pogodan za parsiranje. Konačno, argument *a* upućuje *blastall* na broj dretvi koji treba koristiti kako bi se ubrzalo njegovo izvođenje. Broj dretvi se u Orthobalanceru može postaviti prilikom instalacije.

Izlaz koji generira *BLAST* predstavlja informacije o sekvencama sličnim ulaznoj sekvenci, odnosno informacije o potencijalnim ortolozima za ulazni paralog. Svaki redak, između ostalih, sadrži dvije bitne informacije: jedinstveni ključ sekvence u neredundantnoj bazi — gi-broj — te ocjenu sličnosti ulaznome paralogu. Nakon parsiranja tog izlaza ocjene sličnosti se spremaju za kasniju upotrebu, a gi-brojevi se zapisuju u privremenu datoteku za sljedeći korak u cjevovodu.

Sljedeći filter je izvršni program *fastacmd* koji za svaki gi-broj pronalazi i ispisuje sekvencu u FASTA formatu, također koristeći NCBI-jevu neredundantnu bazu. Program se poziva ovako:

```
fastacmd -i <ulaz> -d <nr-baza>
```

Budući da program fastacmd dolazi u paketu zajedno sa BLAST alatima, argumenti imaju sličnu konotaciju kao i za blastall: s argumentom i se zadaje ulazna datoteka, a s d put do neredundantne baze.

Izlaz fastacmd-a se parsira pomoću razreda FastaRecord. Svaka dobivena sekvenca kao kandidat za ortologa dobiva instancu razreda FastaRecord u kojoj je sadržana sekvenca te sve bitne informacije iz zaglavlja pojedinog FASTA zapisa. Dodatno, instanci FastaRecord se pridružuje ocjena sličnosti sekvence koju opisuje prema ulaznom paralogu. Kako bi bilo lakše objasniti što je preuzeto iz zaglavlja pojedinog FASTA zapisa, bitno je imati na umu strukturu neredundantne baze što je objašnjenu u poglavlju 3. Naime, ako je za nekoliko proteina zabilježeno da imaju identičnu sekvencu, tada će zaglavlje takve FASTA sekvence u neredundantnoj bazi sadržavati spojene podatke o navedenim proteinima. Zato objekt razreda FastaRecord sadrži listu elemenata zaglavlja, gdje se svaki od tih elemenata opisuje n-torkom (gi-broj elementa, ime vrste, ime proteina, zastavica: najbolja sekvenca za ovaj gi-broj). Iako je poznato da neredundantna baza sadrži sekvence sakupljene iz raznih baza što implicira činjenicu da zaglavlja pojedinih sekvenci ne moraju imati identičan oblik, uočeno je određeno pravilo po kojem fastacmd ispisuje sekvence te se ono koristi kao heuristika ugrađena u parser. Pretpostavljeni oblik pojedinog elementa zaglavlja je sljedeći:

```
>gi|"gi-broj"|nebitne-informacije IME PROTEINA [IME VRSTE]nebitna-informacija.
```

Na primjer:

```
>gi|344243907|gb|EGW00011.1| Cofilin-1 [Cricetulus griseus]
```

Na kraju obrade podataka za pojedini paralog s ulaza prolazi se listom svih objekata FastaRecord te se za svaku pronađenu vrstu odabire sekvenca s najboljom ocjenom sličnosti. Time nastaje jedan podskup sekvenci za koje možemo reći da predstavljaju grupu ortologa za dani paralog.

Nakon što je svaki paralog opisan jednim objektom razreda *ProteinHolder* potrebno je odrediti postoji li koji gi-broj koji se može pronaći u grupama ortologa različitih paraloga. Donesena je odluka kako to svojstvo nije poželjno jer jedan te isti protein ne želimo imati kao predstavnika neke vrste u različitim grupama ortologa. Za potrebe ove funkcionalnosti dodani su razredi *BestScore* i *BestScoreCollection*. Razred *BestScore* sadrži informaciju koja upućuje u kojoj se grupi ortologa, na kojem FASTA zapisu te sa kojim elementom zaglavlja FASTA zapisa nalazi najbolje ocijenjena sekvenca za dani gi-broj identifikator. Razred *BestScoreCollection* služi kao sučelje za korištenje rječnika najboljih sekvenci, a nudi metode za ažuriranje rječnika kandidatima za najbolje sekvence te metodu za dohvat trenutno postavljene najbolje instance razreda *BestScore*. Skica algoritma za pronalazak najbolje ocijenjenih dana je algoritmom 1. Nakon provedbe algoritma nepoželjni proteini imaju spuštenu zastavicu najbolje sekvence za svoj gi-broj te se ne razmatraju u nastavku programa.

Ovdje bi se još mogla dodati funkcionalnost kojom bi se za vrstu kojoj je protein odbačen pronašao sljedeći najbolji nezauzeti protein, no to nije razmatrano jer predstavlja rubni slučaj osnovne funkcionalnosti odbacivanja sekvenci, što je već samo po sebi rubni slučaj i vrlo se rijetko dešava.

Najbitniji korak u cjevovodu je pronalaženje i balansiranje zajedničkih vrsta na stablu taksonomije živog svijeta. Ovaj korak je detaljno opisan u odjeljku . Ovom se filtru kao ulaz predaju kompletni opisnici proteina, odnosno objekti razreda *ProteinHolder* iz kojih sam filter povlači sve potrebne informacije. Nakon što završi obrada, izlaz filtra je predočen višeslojnim rječnikom koji razdvaja podatke po sljedećim slojevima: grupe ortologa, grupe zamjenskih čvorova u taksonomskom stablu, grupe balansiranih čvorova u taksonomskom stablu te su zadnje vrijednosti balansirane vrste.

Zadnji korak u cjevovodu prije zapisivanja svih skupljenih podataka na disk je poravnanje sekvenci dobivenih kao izlaz programa *fastacmd*. Za poravnanje se koristi alat *mafft* te mu je ulaz datoteka sa zapisanim sekvencama u FASTA formatu, a izlaz datoteka sa istim, ali poravnatim sekvencama. *mafft* se poziva na sljedeći način:

```
mafft —auto <ulaz> > <izlaz>
```

Algorithm 1 Nalaženje najbolje ocijenjenih proteina

```
function ProteinHolder::izračunajNajOcjene
   ocjene \leftarrow BestScoreCollection()
   for all fastaRecord \in this.records do
       for all element \in fastaRecord.elementiZaglavlja do
           ocjena \leftarrow BestScore(element)
           ocjene.auriraj(ocjena, fastaRecord.ocjena)
       end for
   {\bf end}\;{\bf forreturn}\;ocjene
end function
function ProteinHolder::propagiraj(najOcjene)
   for all fastaRecord \in this.records do
       for all element \in fastaRecord.elementiZaglavlja do
          najOcjena \leftarrow najOcjene.dohvati(element['gid'])
          if \neg najOcjena.provjeriElement(element) then
              element['zastavicaNajbolji'] \leftarrow \bot
          end if
       end for
   end for
end function
function PRONAÐINAJOCJENE(proteinHolders)
                                                          ⊳ funkcija je isječak iz
cjevovoda
   najOcjene \leftarrow newBestScoreCollection()
   for all protein \in proteinHolders do
       ocjene \leftarrow protein.izraunajNajOcjene()
       najOcjene.aurirajKolekcijom(ocjene)
   end for
   for all protein \in proteinHolders do
                                                   ⊳ propagacija najboljih ocjena
       protein.propagiraj(najOcjene)
   end for
end function
```

Argument –auto upućuje *mafft* da automatski odabere najbolju strategiju poravnavanja sekvenci, uzimajući u obzir veličinu podataka. Izlaz se direktno preusmjerava u novu datoteku na disk jer poravnate sekvence nisu potrebne u memoriji.

tekst o objetkima SLIKA objekata (class dijagram)

5.2. tax

reći da se pazi na scientific-name

5.3. server

dio po dio

jQuery

komunikacija pipelinea i klijenta, log, dekoratori automatizacija (posla kroz cjevovod->treba ići u neko uvodno poglavlje o namjeri) robusnost

6. Rezultati

7. Zaključak

LITERATURA

[1] Andreas D. Baxevanis. *Bioinformatics and The Internet*. John Wiley & Sons, Inc., 2002. ISBN 9780471223924.

